

و عملای سعی و کوشش را باها یادمیدهند و بلکه سرمشق زندگانی افراد و اسباب عزت و آبروی ملت خود میشنوند. پدرش ۱۳ اولاد داشت، از همه کوچکتر و دگد بود. درسن یازده سالگی که یتیم شد فقط بیست لیره بدو ارث رسید و در آن وقت در مدرسه کوچکی خواندن و نوشتمن تحصیل میکرد. او را از مدرسه بیرون آورده و در کارخانه سفال سازی برادرش گذاشتند. بعد از مدتی مبتلا بایله شد که در نتیجه آن زانوهایش مبتلا بمرضی شد که بالاخره مجبور شدند پای راست اورا از زانو قطع کنند (کلادستون) میگوید» بعید نیست که علت اشتها ر و بیوغ او همان مرض پا و بالاخره بریدن پای او شده باشد. زیرا همین حادثه باعث شد که نتواند اعضاش را مثلاً دیگران بکار انداخته؛ همانند بسایر کارگران انگلیس یک کارگر زرنک و فعالی باشد. لذا مجبور شد بکار دیگر بپردازد و بقوه فکریه خود توصل شده ازرا صرف ییدا گردن سر صنعت مزبور نماید و سزاوار حسادت صنعتگران یونان شود «

کفتهیم و دکود ابتدا در کارخانه برادرش کار میکرد، پس از آن چندی بحروفهای کوچک دیگر پرداخت و بالاخره در ۱۷۵۹ کارخانه‌ئی در (برسلم) تأسیس و شروع کرد بساختن همان چینی‌های ناقص کم قیمت (ستفوردشیر) و برای اینکه مصنوعات خود را از حیث شکل و آب و رنگ و متنات و سختی بهتر کند، مشغول شد بخواندن شیمی و اوقات بیکاری را در امتحان انواع خاکها و ادویه و روغنها صرف مینمود و خیلی بحدت هوش و دقت ملاحظه موصوف بود. در میان انواع خاک‌ها خاک سیاهی را دید که ماده (سلکا) در آن هست و بواسطه تکلیس سفید میشود؛ بعد از آن ملاحظه و امتحان بنظرش رسید آنکه سلکا را با خاک چینی سرخ مخلوط کند، ظروف آن بواسطه تکلیس سفید میشود، همین‌طور

هم شد. دیگر چیزی که باقی مانده بود این بود که روغنی پیدا کند که بخورداین ظروف رفته و آنها را کاملاً مثل چینی یا خود چینی بکند، یعنی همان ظرفی شود که بعد ها مشهور شد بظروف چینی انگلیسی و بر سایر اقسام چینی ترجیح پیدا کرد.

و دکود هم مثل پالیسی در پیدا کردن این صنعت و ساختن کوره و تدهین ظرف خیلی زحمت کشید ولی بقدر او طولانی نشد زیرا امتحانات خود را پشت سرهم و بسرعت میکرد. بعد از تجربیات و ضایع کردن مقدار زیادی مال و وقت به طریقه تدهین و ساخت ماده دهنی لازم موفق گردید و مدتی نیز صرف تحسین و اتفاق و تکمیل آن نمود و مصنوعات او در تمام انگلستان و اروپا رواج یافت و یک رشته صنعت مفید و نیزت زائی برای مملکت انگلیس تهیه نمود.

رجال بزرگی از ارباب سیاست و صنعت بود کوک مساعدت کردند. برای میز ملکه شارلوت، یک دست ظروف چینی ساخت که بعدها مشهور شد به «چینی ملکه» و خود او ملقب شد به «چینی کرملکه» و این لقب را برای القاب بزرگ مملکتی ترجیح داد. چنین یکه اسباب تعجب همه شده بود این بود که هر ظرفی را باو میدادند بی کم و کاست نظری آنرا درست میکرد: سر هملتون یکی از ظروف قدیمه هر کوکلایوم را باو داد که عیناً مثل آن ساخت. یک ظرفی در همان اوقات در لندن بمععرض فروش کذاشته شد که یکی از شاهزاده خانمها آنرا بهزار و هشتصد لیره خرید؛ و دکود با ۱۵۰۰ لیره پنجاه ظرف شبیه ارا ساخت که اگر چه بکمتر از این قیمت فروخت ولی ثابت کرد که صنعت گر انگلیسی میتواند مثل صنعتگران سایر مملکت کار کند.

و دکود برای صنعت خود شیمیگر و نقاش و بسیاری از ارباب صنایع

و فنون را استخدام کرد ، مصنوعات او باشکال و صور بدیعه مزین شده و بواسطه امتحانات زیاد صنعت تلوین چینی را که مدت‌ها بود ازین رفته بود زنده کرد . بعلم خدمت نموده و اسم خود را باختراع پیرومند ابدی ساخت . در هر کاری که هنرهای بنفع مملکت میشد با اختیار اقدام میکرد : او سبب ایجاد ترمه ترن و لنگرگاه آن گردید . کارخانه‌های او بدرجۀ مشهور شد که از اقطار اروپا برای تماشای آن مسافرت میکردند . در نتیجه زحمات او چینی سازی انگلستان مشهور و یک رشته مهمی از صادرات آنرا تشکیل داد که در سال ۱۸۵۲ بیش از ۸۴,۰۰۰ قطعه ظروف چینی از انگلستان بخارج حمل گردید اینکوئه اشخاص یعنی امثال پالیسی و بتکرو و دکود را باید قائدین صنعت، بلکه یادشاهان مدنیت خواند؛ زیرا ثبات واستقامت آنها در مقابل امتحانات خسته کننده و مصاعب طاقت کداز و شجاعت و برداری آنها در مقابل یأس و نا امیدی و مساعی متواالی و خستگی ناپذیر آنها کمتر از شهامت و رشادت قشونی که افتخار آنها در مدافعت از مصنوعات ارباب صنعت است نیست

فصل چهارم

سعی و ثبات

بی نیاز کسی خواهد بود که اکر ساعت
رملی او بریزد خم شده آنرا دانه دانه جمع
کند داو نان (۱)

اغلب کارهای بزرگ با وسائل خیلی ساده و عادی انجام گرفته است. در راه زندگانی وسائل تجربه فراوان، زیرا راهی است که همه از آن عبور کرده اند، انسان میتواند از خبطی یا صواب رفتار دیگران اندرز بگیرد.

یک نکته مسلم و بدینهی و غیر قابل تردیدی که در زندگانی هست اینست که پیشرفت و موفق شدن مربوط باقdam و ثبات است؛ فعالتر و با ثبات‌ترین اشخاص بطور حتم بفوز و ظفر نزدیک تراست. غالباً مردم میگویند سعادت کور است، نمیداند بدر منزل کی بروند. سعادت کور نیست، آنکسانیکه این حرفا را می‌زنند کورند؛ اگر بزندگانی مردمان سعی و عمل نظر افکنیم می‌بینیم آنکه بیشتر کارکرده و استقامت بخرج داده و بیشتر زحمت کشیده سعادت در خانه اورا کوفته است، همانطوریکه امواج و بادها باناخدای ماهر موافق هستند انسان به بزرگترین مقاصد بشری ممکن است نائل شود، نه بواسطه قریحه و هوش فوق العاده، بلکه فقط با وسائل رقوای معمولی مانند هوشیاری و دقت، سعی، مواظبت، استقامت و اصرار. هوش فوق العاده مستلزم بی اعتمانی باین قوی و وسائل نیست و از اینرو بزرگترین اشخاص دنیا کسانی هستند که فقط بهوش و قریحه خود تکیه

(۱) داو نان (D' Avnont) یکی از شعرای انگلیس (۱۶۰۵-۱۶۶۸)

نکرده و بیمارست و کوشش انتقام نموده اند بعضی قریحه و هوش‌های فوق العاده را فقط صورت کامل قوای عادی و معمولی می‌شنانند : یکی از رؤسائے مدارس ژنی را قوه سعی گفته . فستر (۱) آنرا قوه ای تعبیر نموده است که انسان بوسیله آن آتش خود را روشن می‌کند و بوفون (۲) شهر آنرا فقط عبارت از صبر و تبات دانسته است .

شکی نیست در اینکه نیوتن (۳) یکی از هوش‌های سرشار تندبود ولی از او سؤال کردند چطور این اکتشافات زیاد از توسرزد جواب داد « با تأمل مستمر در آنها ». در جای دیگر کیفیت بحث و تبعی خود را اینطور شرح میدهد « من یک موضوع را برای خود گذاشته ، آنقدر در آن فکر می‌کنم تا پرتو آن مانند فجر بتابد و کم کم مانند روزروشن شود » نیوتن مشهور نشد مگر بواسطه کوشش و مواظیت و اگر از علمی خسته می‌شد تفریح و رفع خستگی خود را در اشتغال بعلم دیگر جستجو می‌کرد . بدکتور بنتلی گفت « من فقط با سعی و صبر واستقامت خود موفق شدم به عالم خدمت کنم »

بعضی از مشاهیر و مدققین چون نتایج خارق العاده سعی و نبات را دیدند در وجود قریحه یاموهبت (ژنی) مشکوک شدند زیرا دیدند همه اعمال ممکن- است مولود سعی و عمل واستقامت باشد . (ولتر) می‌گوید فاصله بین اشخاصیکه قریحه و هوش فوق العاده دارند و آنها یکه فاقد آن هستند . تقریباً غیر مرئی- است . بکاریا (۴) می‌گوید همه مردم میتوانند شاعر و خطیب باشند .

(۱) J. Foster یکی از مولفین انگلیس (۱۷۶۸-۱۸۰۹)

(۲) Buffon یکی از مشهورترین علماء طبیعی و از معروفترین نویسندهای قرن ۱۸ فرانسه است (۱۷۰۸-۱۷۸۸)

(۳) Nwpton از مشهورترین فلاسفه طبیعی انگلیسی (۱۶۴۲-۱۷۲۷)

(۴) Beccaria یکی از سیاسیون ایتالی است که در موضوع اصلاح قضاص و وجوب تعلیم عمومی و برای تقلیل جرائم کتاب نوشته است (۱۷۳۱-۱۷۹۳)

وینلندز (۱) میگوید « همه کس نمیتواند نقاش و حجار بشود » با وجود اینکه همه چیز مربوط بسعی و عمل است و حتی نوابغ و صاحبان قرائیح فوق العاده نیز بیش از همه زحمت میکشند و متصف بسعی و مجاہدت هستند ، مع ذالک نمیتوان منکر آثار قرائیح و غرائز فطری بشر شد ؛ اگر انسان دارای یک قریحه مخصوص نباشد نمیتواند هماند شکسپیر یا نیوتن یا بتون (۲) یا میخائل انجلو (۳) شود ولو هر قدر هم سعی و کوشش نماید .

ولتون (۴) شیمیگر منکر هرگونه نبوغ و قریحه فوق العاده ای در خود بود و تمام پیشرفت های خود را منتبه بسعی و عمل مینمود جون هنتر (۵) میکفت « عقل من مثل کندوی زنبور عسل پر از طین درهم و برهمی است ولی در عین حال پراست از انتظام و سکون و فاخرترین و لذیذترین اطعمه دنیا »

وقتی بشرح حال مخترعین و مکتشفین و مؤلفین و صنعتگران بزرگ و مشهور مراجعه کنیم ، خواهیم دید آنها فقط با قوه سعی و کوشش به مقصد خود نائل شده و با عمل و مجاہدت همه چیز را حتی اوقات خود را مبدل بطلانموده اند . دزرائیلی بزرگ میگوید برای پیشرفت در یک کار یا یک مقصد فقط باید آن موضوع را در تحت نظر و بحث و دقت در آورد و تمام مطالعات و تشبیثات خود را روی آن زمینه

(۱) sir j. Reynolds از بزرگترین نقاشهای انگلستان (۱۷۲۳-۱۷۹۲)

(۲) Beethoven مشهورترین موسیقی دانهای اروپاست که در بروس متولد

و در وین سال ۱۸۲۷ فوت شد

(۳) M. Angelo یکی از نقاشهای مشهور ایتالی است (۱۴۰۴-۱۵۶۳)

(۴) Daliان یکی از طبیعون و ریاضی دانهای مشهور است (۱۷۶۶-۱۸۴۴)

(۵) Hunter چراح و فیزیولوژی دان معروف (۱۶۸۵-۱۷۰۹)

قرار داد . کسانی که دنیارا نکان داده اند در موهاب طبیعی نباقه بوده‌اند بلکه بر عکس قوای عقلیه آنها از حد معمول و متوسط تجاوز نمی‌کرده ولی بیک صفت ممتاز بوده اند : ثبات و استقامت . غالباً دیده شد اشخاص بلید و کند فهم در میدان زندگانی از مردمان باهوش و ذکری پیش افتد اند ، فقط برای اینگه بلیدها بقوی سعی و عمل تکیه کردند و اذکیاء بقوه هوش . بک مثل ایتالیائی میگوید « کسی که آهسته برود بیشتر میتواند برود »

استقامت و ثبات اولین شرط رستکاری است : سرروبرت پیل را میتوان مایه افتخار مجلس سنای انگلستان کفت و سبب اشتهر و قوه بالاخت و فصاحت او فقط این بود که پدرش از ایام کودکی اورا بر میزی قرار میداد و مجبورش می‌کرد ارتیحالاً نطق بکند و مواعظی را که روز یک شنبه شنیده است پس بدهد ؛ از اوائل امر پیشرفت او خیلی کم بود ولی با تکرار و ممارست قوه ذاکره و انتبه او بدرجه‌ای رسید که میتوانست یک نطق مفصلی را کلمه بکلمه پس بدهد . در مجلس اعیان انگلستان با بالاخت و توصیف ناپذیری مخالفین خود را ساخت و دلائل آهارا درهم می‌شکست

مارست و تکرار آثار عجیبی دارد که ماغالبًا بواسطه عادت کردن برؤیت آنها متوجه اهمیت آن نمیشویم ، مثل نواختن ویولون یاتار خیلی بنظر شما سهل می‌اید ، زیرا می‌بینید پنجه های نوازنده آن پشت سرهم با سیمها بازی کرده وابدا زحمت فکر کردن و تشخیص پرده ها و صدا ها را متحمل نمیشود ؛ درصورتیکه موسیقی دان باید عمری را صرف مشق و تکرار این عمل بکند تا مثل آب پنجه های او بروی سیمها روان شود . میگویند جوانی از استاد موسیقی پرسید برای آموختن

ویولون چقدر وقت لازم دارد گفت : بیست سال و روزی ۱۲ ساعت مشق آیا کسی میداند زحمت نمایش دهنده‌گان و اکتور ها چقدر است میگویند تاکلیونی (۱) قبل از بازی کردن رول خود، دو ساعت تمام آنرا ممارست میکرد و بعد از دو ساعت از هوش میرفت، میامدند لباسهای اورا در میاوردند و آب بر صورتش میزدند تا بحال می‌آمد، بعد از ختم نمایش هم دچار این حمله میشد.

بالارفتن از نردهام رستکاری خیلی باطوه و کندی صورت میگیرد. نتائج بزرگ یک مرتبه بدست انسان نمیدهد؛ هر کسی باید به ترقی و پیشرفت تدریجی راضی باشد. سر ترقی و رستکاری فقط در این است که انسان در راه حصول آن بتواند صبر نماید. انسان باید بذر پیاشد و بعد صبر کند و آیاری نماید تاموقع درو آن برسد.

انسان نمیتواند با صبر و بردباری بامال خود برسد، مگر این که سعی کند روح او آرام و عاشق باشد. سعی و آرامش روح و عشق بمقصود نه عشر حکمت و وسیله پیشرفت است. هیچ لذتی برابری نمی‌کند با لذتی که یک نفر کارگر از کار خود میبرد در صورتی که بکار خود عشق داشته باشد. می‌گویند (سدنی سمث) مشهور وقتی کشیش یکی از قراء بود، اینکار را شایسته خود نمیدانست ولی تصمیم گرفت که تمام مساعی خود را صرف آن نماید. خودش میگوید «تصمیم شدم که این حرفه را دوست بدارم و آنرا از پیش ببرم؛ این تصمیم خیلی بهتر از اظهار اشمئاز و بلند پروازی است».

آنکسانیکه در کارهای عمومی یا اجتماعی هستندیش از هر چیزی محتاج صبر و امید هستند زیرا غالب آنها زمین را شخم زده و بذر را (۱) Taglienی یکی از آکترین‌های مشهور ایتالی است (۱۸۰۰-۱۸۴۳)

پاشیده و قبل از تمام شدن برفها و آمدن بهار و درو کردن نتائج زحمت خود ازین رفته اند. در اینگونه موضع هیچ چیز بهتر از امید و بردازی نیست زیرا انسان رابطای تحمل متاعب و مصاعب آماده می کنند.

کاری مبلغ مشهور بواسطه همین امید ثابت کارهای پر زحمت خود را با خنده و سرت انجام میداد و از همین روی بر همکنان فائق شده میگویند وقتی در هندوستان بود سه نفر منشی را بکارهای خود مشغول میداشت (ورد) و (مرشم) هم همراه او بودند و بهم این سه نفر کالج سمرپور تاسیس و (۱۶) مرکز وعظ و ارشاد ایجاد و تورات به ۱۶ زبان هندوستانی ترجمه کردید و یک انقلاب ادبی بزرگی در هندوستان برپا نمودند. این شخص هیچوقت از نسب خود و حقارت حرفه پدری خویش منفعل نبود: روزی بر سرمیزوالی دعوت داشت یکی از صاحب منصبان از رفیق خود آهسته پرسید کاری کفشه دوز نبوده است؟ کاری ملتفت شده بلا فاصله گفت: خیر بنده پینه دوز بودم. میگویند در ایام صباوت بالای درختی رفته بود که آنرا پیوند بزند، از بالای درخت افتاد و پایش شکست؛ هدته در بستر افتاد و مشغول معالجه شد، همینکه از بستر مرض برخاست بلا فاصله رفت بالای درخت و مقصود سابق خود را انجام داد. رویه مشارالیه در کلیه امور زندگانی همینطور بود: دست از کاری بر نمیداشت تا آن را تمام نمی گرد.

دکتر یونک (۱) عقیده اش این بوده کاری دیگران بکنند انسان می تواند انجام دهد. خود دکتر مزبور نیز همین اصل را در زندگانی Young (۱) یکی از فلاسفه انگلیس است (۱۸۲۹-۱۷۷۳)

تعقیب میکرد : روزی بایکی از سوار های ماهر مشهور بر اسب سوار شد ؛ درین راه بدیواری رسیدند ، سوار منبور اسب خود را از بالای دیوار جهانید ، دکتر یونک هم خواست همان کار را بکند از اسب بزمیان افتاد ، از جای بر خاسته و ثانیاً اسب را بر جهانید باز از اسب افتاد ولی ایندفعه فرزتر از جای بر خاسته و سوار شد و دفعه سوم موفق شد اسب را از روی دیوار جستن دهد

نظیر آنرا (او دوبون) (۱) برای خود نقل میکند « چندین سال زحمت کشیده و قریب دویست تصویر از پرندگان مختلفه کشیده و مجموعه ای درست کرده بودم که تیجه چندین سال زحمت من بود . میخواستم بمسافتی دوم آنرا در صندوقی آذاشته بیکی از رفقاهم سپردم

بعد از چند ماه که مراجعت کردم و در صندوق را باز گردم منظره ای را تماشا کردم که تمام بدنم را مرتعش کرده سرم گیج و چشم سیاهی رفت : دیدم دوموش بزرگ بصندوق رخنه نموده و تمام اوراق را جویده ریزدیز کرده اند . تا چند روز مثل اشخاص مربیض در یک اعماء و سبات عمیقی فرورفته بودم ولی بعداز تفکر زیاد بخود نکان داده تفک و قلم و کاغذ خود را بر داشته بطرف جنکل رفته و کار را از سرگرفتم و خیلی خشنود بودم از اینکه صورت های صحیح تری خواهم کشید و غلط های سابق را تصحیح خواهم کرد و پس از سه سال تمام آنچیزهای را که از دست داده بودم تهیه کردم »

نظیر این برای نیوتن اتفاق افتاد : سکش شمع روشنی را روی یک دسته از اوراق مهم که محتوی یادداشتها و حسابهای که مولود

(۱) Audubon یکی از امریکانهای است که در حیوان شناسی مخصوصاً

شبه طیور مشهور است (۱۷۸۰-۱۸۵۱)

چندین سال زحمت و کوشش فیلسوف بود انداخت و اوراق مزبور آتش کرفت . میکویند این واقعه خیلی اورا صده زد بدرجهای که صحت مراجی اورا منحرف نمود و تا مدتی هوش و فهم او ضعیف شده بود . کارلیل (۱) عیناً دچار همچه مصیبت حزن انگیزی شد . شخصی جلد اول کتاب « اقلاب فرانسه » اورا عاریه خواست که مطالعه کند . بعد از مدتی کارلیل فرستاد و کتاب را مطالعه کرد . شخص مزبور خواب داده بود که کتاب را من فراموش کرده و بر زمین اطاق انداخته بودم ، خدمتکار خانه بخیال اینکه از اوراق باطله است آنرا سوزانیده است ! تصویر آنسید نویسنده ای که عمر خود را در تالیف کتاب صرف میکنداز شنیدن همچو جوابی و ازین رفتن نسخه منحصر بفرد جلد اول کتاب خود چه حالی پسدا خواهد کرد ! اما کارلیل هایوس نشده و مصمم شد بقوه ذاکره فشار آورده و آنرا از سر نو بنویسد کسانیکه کتاب مزبور را خوانده اند بعلو همت و قوت عزم او اعتراف میکنند

* * *

در احوال و سیر مختصر عین بیش از سایرین نمونه های سعی و ثبات ، کوشش واستقامت دیده میشود . جورج ستفسن Stephenson قبل از موفق شدن با تمام لوکوموتیف پانزده سال در تحسین و تکمیل آن عمر صرف نمود . جمس وات سی سال در اختراع و تکمیل ماهین بخار عمر گذرانید . در تمام انواع علوم و صنایع شواهد زیادی از سعی و ثبات موجود است که از همه آنها لذیدن تاریخ استخراج آثار نینوی و اکتشاف خواندن خطهای میخی آنجا است که از بعد از (۱) Carlyle یکی از مشهورترین و باذوق ترین نویسندگان انگلیس است (۱۸۸۱-۷۹۰)

مان اسکندر طرز خواندن و نوشتن آن بکلی متروک شده بود . در کرمانشاه یک نظامی انگلیسی موسوم به (رولنسن) در جزء مستخدمین کمپانی هند شرقی بود و در حوالی کرمانشاه به خطوط میخی مصادف شد که آها را استنساخ نمود . از جمله خطوطی که رکوه بیستون بود و به زبان پهلوی و آشوری و سکتی بود، استنساخ نمود و از مقابله معلوم و مجهول آنها با یکدیگر یک قسمت از مجھولات حروف میخی کشف و حروف هجاء آنرا ترتیب داده به لندن فرستاد که برجال علم عرضه شده و بحث و تدقیق نمایند در آن تاریخ اساتید فرنگستان اطلاعی از علوم شرقی و مخصوصاً اینکونه خطوط نداشتند . فقط یکی از مستخدمین سابق کمپانی هند شرقی موسوم به (نورس) که مدتی مشغول بحث و استقصاء در این کار شده و تا یک درجه نیز موفق بحل مسئله شده بود ، به رسوم و نقش سرسویه رولنسن مراجعه نمود و با وجود آنکه هر کر در بیستون نرفته و خطوط آنجارا ندیده بود پاره خطاهای در آن یافته و به رلننسن اطلاع داد رلننسن نیز بعد از تطبیق با خطوط بیستون دید حق با نورس است و خطاهای خود را اصلاح کرد . در این اثنا شخص سوی موسوم به (لیرد) (۱) پیدا شد و خطوط زیادی از این قبیل حاضر نمود که دائره بحث آنها توسعه یابد . لیرد بدوانشی یکی از آوکاهای لندن بود . در سن ۲۴ سالگی بمنزل مسافت کرد و قصدش این بود که سواحل فرات را سیاحت کند . در این مسافت خطرناکی که میباشست از میان قبایل وحشی عرب بکندرد فقط یک نفر رفیق داشت : ولی بواسطه حسن محاوره و خوش محضری و بشاشت وعلوهمت سالماً از میان آنها رد شده به خرابه . (۱) Layard مکشف خرابه های نینوی و سفر انگلیس در اسیانی و اسلامبول (۱۸۹۴-۱۸۱۷)

های نینوی رسید و شروع نمود به حفريات و کنجهای تاریخی گرانبهائی اپ آنجا استخراج کرد که تابحال یک نفر اينقدر آثار تاریخی نتوانسته است کشف کندو اگر قطعات مستخرجه اورا بهلهوی هم به چيتند، دوميل پریع را پر خواهد کرد؛ نخبه و خلاصه این آثار را بلند فرستاد و در موزه بریتانی جای داده شد. بعد از قرائت آنها دیدند با نصوص تاریخی تورات راجع به هزار سال قبل کاملاً مطابقت دارد. لیرد باین اكتفا نکرده بلکه یک کتاب بزرگ عظیم الشأنی نیز در همین موضوع نکاشته است که دلیل بر علو همت و منتهی درجه سعی و نبات او میباشد یکی از اشخاصی که باید اورا ضرب المثل سمعی و بو فون نبات قرار داد. بو فون مشهور است که میگوید مواهب فوق العاده همانا صبر و نبات است. در جوانی قوای طبیعی و مواهب او خیلی عادی بلکه کمی ضعیف تر از حد متوسط معمول و طبعاً تقبل و بطور حتم اگر متمول بود مشغول عیش و خوشکذرانی میکردید. ولی از همان ایام جوانی خود را از تسليم شدن به هوا و هوس نکاهدار نمود و دست از لذای ذوق خوشی برداشته مشغول درس و مطالعه شد و وقت را گنج محدودی فرض نمود که سزاوار نیست بی حساب آترائف کند. بو فون دیدیک قسمت از عمر او در نتیجه دیر بیدارشدن از خواب تلف می شود و چندین مرتبه تصمیم نمود که صبح زود از خواب بر خیز دو موفق نشد. به نوکر خود متسل شده باو و عده داد هر روز که قبل از ساعت شش صبح اورا بیدار کند یک فرانک باو خواهد داد اما از طرف دیگر وقتی نوکر شیخی نموده بدگوئی میکرد. نوکر بدیخت به ناخوشی میزد یا اوقات تلخی نموده بدگوئی میکرد. نوکر بدیخت دید علاوه بر اینکه روزی بک فرانک کیرش نیامده است، سرزنش

و توبیخ و اوقات تلخی آفایش را برای خود تهیه نموده است مصمم شد هر طور هست روزی یک فرانک را تحصیل کند یک روز هر قدر بارباش (۱) اصرار کرد برنخاست اوهم بلافصله یک طرف آب سرد پر ازینچ آورده و در رختخواب اربابش ریخت ' بوفون هم فوراً از رختخواب ببرون جست . و با همین اصول نوکر بوفون اورا عادت داد که صبح زود از خواب برخیزد . بوفون خودش میگوید من سه یا چهار جلد از کتاب تاریخ طبیعی خود را بنو کرم مدیونم

این علامه بزرگ مدت چهل سال روزی ۱۱ ساعت مشغول درس و تالیف بود ، تا رفته رفتگی و عمل ملکه او شد و مورخ حیات او مینویسد « کار از لوازم زندگانی و درس از لذاید و تفریحات بوفون محسوب میشد » . بوفون از تصحیح و تدقیق نکارش ها و تالیفات خود خسته نمیشد و برای اینکه عبارت مؤلفات او ساده و سهل و دوان باشد چندین مرتبه آنرا تدقیق و تصحیح و پاک نویس میکرد . یکی از کتابهای خود را قبل از فرستادن به مطبوعه یازده مرتبه تغییر داد و تدقیح نمود . با بلندی همت خیلی در کارها و در اوقات خود منظم و مرتب بود . خودش میگوید « قریحه و هوش اگر به ترتیب و تنظیم منظم نشود سه ربع قوت و اثر خود را از دست میدهد » تمام شهرت و تمام ترقیات بوفون نتیجه رحمت و سعی و ثبات اوست .

مادام نکر میگوید « بوفون میگفت قریحه و عوہبت فقط عبارت است از اینکه انسان هوش خود را بیک نقطه یا یک موضوع متوجه

(۱) ارباب جم رب و استعمال آن در مفرد آن غلط است ولی اصطلاحاً و بحسب استعمال شایم و متدالوی زبان فارسی صحیح و بمعنی آفاآ صاحب ملک است یعنی مفهوم لنوى خود از داده و یعنی اصطلاحی متناسب با معنی اقوی پیدا کرده است

سازد او در تالیف هر کتابی بدوا خیلی کسل و منضجر و ملول میشد ولی استقامت بخراج میداد و به نوشته های خود یک مرتبه و دو مرتبه و سه مرتبه مراجعه و تجدید نظر میکرد و در این مراجعه محظوظ شده لذت میبرد . » آنچه از تاریخ حالت استنباط میشود اینستکه بوفون مبتلا به مرض شدیدی بود و این تالیفات را با وجود مرض منبور باجمام رسانید .

۲۶

در میان شعرا و ادباء نیز نمونه های زیادی از نبات **ولتراسکت** و سعی دیده میشود . از جمله ولتراسکت شاعر و تویسنده معروف اسکاتلندي لست که حیات تویسندگی خود را از زمانی شروع کرد که نزد یک نفر وکیل عدیله منشی و ثبات بود کارهای او یک نهج و یک نواخت و خسته کننده بود روزها مشغول این کار و شبها را که آزاد بود به مطالعه و درس صرف وقت مینمود هر وقت میخواست کتابی بخرد ، محبوب بود علاوه بر کار معمولی ، قریب صد صفحه بیشتر چیز بنویسد ، تا از مزد این کار فوق العاده کتاب مطلوب خود را بخرد

ولتراسکت بعدها همیشه افتخار با این میکرد که خیلی کار می کند و مخالف بود با آنهایی که معتقد بودند هوش و قریحه انسان را از کار بی نیاز میکند و معتقد بود که قوای عقلیه شخصی با پرداختن بکار تقویت میشود . وقتی منشی محکمه ایدنبرک شده بود قبل از صرف ناشتا مشغول نوشتمن شعر و نشرهای خود میشد و بعد بمحکمه میرفت در حقیقت اوقات کار خود را دو قسمت کرده بود یک قسمت صرف کارهای اداری و یک قسمت دیگر آن حرف تصنیف و تالیف میشد .

ولتراسکت با خود شرط کرده بود که مقیشت خود را از راه دیگر تحصیل کند، نه از راه نوشتن و تالیف. خودش میگفت من مصمم شده‌ام که تالیف را بمنزله تعلیمی و کار را بمنزله عصا بشناسم و در زندگانی باین دوی تکیه کنم و از منافع تالیف زندگانی نکنم. مواظبت و دقت در حفظ اوقات خود جزء ملکات او شده بود و اگر این تنظیم را در اوقات خود مراعات نمیکرد موفق به تصنیف این همه کتب ذیقیمت نمیشد. مثلاً مصمم بود که جواب هر مکتوب را همان روز و سیدن مکتوب بدهد (اگر مطالب مکتوب مستلزم تاخیر نیست) و فقط باین وسیله توانت جواب تمام مکاتیب واردہ را بدهد ساعت پنج صبح (۷ قبل از ظهر) از خواب بر میخاست، یک ساعت را مشغول تراش و شستن صورت و پوشیدن لباس بود، ساعت شش باوقایق تحریر خود میرفت، تمام کتابها و اوراق لازمه باهترین نظمی روی میزش چیده شده بود، مشغول کار میشد تا در میان ساعت ۹ و ۱۰ اهل خانه برای صرف نیم چاشت دور میز جمع میشدند با وجود سعی و کوشش و معلومات و افرای که در نتیجه سالها درس و مطالعه تحصیل کرده بود ابداً دروی آثاری از غرور و نخوت موجود نبود بلکه غالباً هیگفت جهل و عدم اطلاع من در هر کاری که اقدام میکنم مانع بزرگ من میشود.

حقیقت بزرگی و همچنین تواضع حقیقی همین است زیرا هر قدر انسان معلوماتش زیادتر شود اهتمام و توجهش نسبت بشخص خود و معلومات خود کم میگردد. میگویند شاگردی بخدمت استاد خود رفته و اجازه سرخسی گرفت زیرا تصور کرده بود در علمی که تحصیل کرده است کامل شده است. استاد بوی گفت من از این دعوی تو خیلی در